

Менъ сънь не ме хвана цѣла нощъ, а тя!.. Ти не разбра ли, че само съ едно крѣчмарство нищо не става!

Гергина. Човѣкъ трѣбва да е благодаренъ на онова, което е спечелилъ съ потъ. Азъ не знамъ иманяръ да е станалъ богатъ.

Чавдаря. Тѣй е! На сто единъ сполучва, ала който сполучи — и на девето колѣно оставя.

— Е, хайде, дано ти си стотния. Само азъ ще ти кажа: не бива да му давашъ нищо до като не дойде турчина.

— Не може. Азъ му обещахъ 25,000 лева.

— За да се хапешъ, дето не се стигашъ!

— Туй го правя пакъ отъ смѣтка. Ще го кан-дардиса, че толкозъ струва частъта му. Та всичко да дѣлимъ на две.

— Турчинъ вѣра нѣма казватъ старитѣ.

— Иманяритѣ сж друго. Тукъ нѣма турчинъ, българинъ и евреинъ. Пъкъ и гледай, който я кара честно — добре свършва. Обещалъ ли си — изпълни го! Тогазъ върви напредъ. Почнешъ ли съ лъжа не се отива далечъ. На лжжата краката сж кжси.

— Честъта е празна приказка днесъ.

— Азъ пъкъ ако съмъ събралъ две на едно — дължа го на честността си.

— Ако пъкъ той те изиграй!

— Всичко излѣзе, както чевѣка го каза... Тъкмо отъ дѣсно на кавака, като измѣрихме деветъ стѣпки, на деветъ педи въ земята се показва плочата... Азъ самъ обърнахъ плочата — и торбата се показва.

— Ама гледа ли добре... да не би...